

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1889 Första Kammaren. N:o 42.

Onsdagen den 15 Maj.

Kammaren sammanträdde kl. 12 på dagen.

Justerades protokollen för den 8 i denna månad.

Herr grefven och talmannen tillkännagaf, att anslag utfärdats till sammanträdets fortsättande kl. 7 e. m.

Upplästes och godkändes lagutskottets förslag till Riksdagens skrifvelse, n:o 78, till Konungen, angående rätt för kronan att å viss kronojord tillgodonjuta den i 3 kap. grufvestadgan omförmälda jordegareandel.

Upplästes och godkändes bankoutskottets förslag till Riksdagens skrivelser:

n:o 79, till Konungen, med reglemente för riksbankens styrelse och förvaltning; samt

n:o 80, till fullmäktige i riksbanken, med öfverlemnande af bankoreglementet.

Föredrogos och lades till handlingarna statsutskottets under gårdagen bordlagda memorial:

n:o 81, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande Kongl. Maj:ts proposition angående uppförande af ett kasernetablissemang i Jemtland för en artilleridivision; och

n:o 82, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut angående en i utskottets memorial n:o 80 föreslagen voteringsproposition.

Föredrogs och företogs punktvis till afgörande statsutskottets nästlidne dag bordlagda memorial n:o 83, angående statsregleringen för år 1890.

1—7 punkterna.

Hvad utskottet hemställt bifölls.

8 punkten.

Angående
upplåning af
medel till
jernvägs-
byggnader.

Herr Sandberg: Oviss, om jag nästa år har en plats i detta rum, begagnar jag äfven nu i riksdagens sista timmar tillfället till yttra några ord om den nu föredragna frågan, som ligger mycket tungt på mitt sinne. Väl inseende, huru fåfångt det är att tala om sans och försigtighet till febersjuke — jernvägsfebern har sannerligen allt sedan sitt inträde i vårt land här städse visat sig särdeles elakartad — har jag begärt ordet hufvudsakligen för att i protokollet nedlägga min protest emot det föreslagna ytterligare ökandet af vår redan länge mycket för stora statsskuld. Huru enfaldiga och fåvitska än mina ord och tankar må synas för dagens vise, hvilka ju betrakta som ett axiom, att så väl den enskildes som det större och mindre samhällets välfärd förnämligast beror på skuldsättning, ju större desto bättre, för så kallade produktiva ändamål, så vågar jag för min del icke hoppas en bättre och ljusare framtid för vårt gamla kära Sverige, förr än både regering och Riksdag kraftigt och endrägtigt bemöda sig om att år efter år åstadkomma en budget, der ingen ny skuldsättning förekommer, utan der inkomsterna fullkomligt betäcka utgifterna, fast än i dessa sistnämnda ingå äfven räntor på och amortering af statsskulden. Vi må fatta beslut om tullskydd, margarinförbud och andra efter vår uppfattning i och för sig nyttiga åtgärder, men alla dessa beslut skola ingalunda gagna så, som vi väntat och åsyftat, derest de icke stödjas af en större sparsamhet och en bättre både *allmän* och *enskild* hushållning. Den fasta öfvertygelsen, att i en icke långt aflägsen framtid de dagar varda kommande, då våra efterföljare såsom svenska folkets representanter bittert skola beklaga och hårdt få pligta för den brist på försigtighet, för att icke säga det lättsinne, hvarmed svenska Riksdagen under de senaste decennierna så godt som oafbrutet fortfarit att nedsänka vårt arma fädernesland i en snart sagdt bottenlös afgrund af skuldsättning, denna visshet är i sanning ingen verklig tröst för dem, som på allvar älska sitt fosterland.

Då jag emellertid ganska väl förstår, att den nu föreslagna nya upplåningen är en följd af vid denna riksdag förut fattade beslut, framför allt af det enligt mitt förmenande så olycksdigra beslutet att för fortsättande af den ruinerande norrländska stambanan anvisa ett vida större belopp, än vi med våra egna tillgångar kunna bestrida, har jag, herr greve och talman, intet yrkande att framställa.

Efter härmed slutad öfverläggning biföll kammaren hvad utskottet i nu förevarande punkt hemställt.

9 punkten.

Lades till handlingarna.

10—12 punkterna.

Hvad utskottet hemställt bifölls.

13 punkten.

Herr Alin: Med anledning af utskottets här gjorda hemställan ber jag att få yttra några ord, egentligen därför, att jag anser att den framställning, hvaraf den föranledts, icke varit behöflig.

Uti 1810 års riksdagsbeslut yttrade ständerna, angående Kongl. Maj:ts rätt rörande anslagen inom hufvudtitlarne, följande: »Jemlikt 62 och 64 §§ regeringsformen och med skyldigt afseende ej mindre på riksstyrelsens befriande från olämpliga inskränkningar i dess dispositionsrätt öfver statsmedlen, än äfven till försäkrande åt nationen af dessa medels användande till bestämda ändamål, hafva vi enhälligt fastställt följande hufvudtitlar och för hvarje af dem anslagit särskilda summor, att inom sjelfva titeln af Kongl. Maj:t fritt och obehindradt disponeras.» Ständerna erkände således, med återopande af 62 och 64 §§ regeringsformen, Kongl. Maj:ts rätt att inom vederbörande hufvudtitel fritt disponera anslagen. Gränsen för Kongl. Maj:ts dispositionsrätt utgjordes af gränsen för hvarje hufvudtitel.

Den rätt att disponera besparingar inom hufvudtitlarne, som häraf följde, utöfvades af Kongl. Maj:t under den följande tiden utan anmärkning, men stundom på ett mindre försigtigt sätt. Så t. ex. inrättades som bekant ett helt nytt embetsverk, skånska hofrätten, med anlitande af besparingar, hvarpå vid följande riksdag, 1823, till dess upprätthållande begärdes ordinarie anslag.

Vid 1828—1830 års riksdag begärde Kongl. Maj:t ökning i anslaget för gardesregementena med 34,000 r:dr b:ko, men Riksens Ständer beviljade deraf endast 15,000 r:dr b:ko. Kongl. Maj:t fastställde emellertid för gardesregementena aflöningsstater, som med 18,500 rdr b:ko öfverskredo det belopp, som ständerna beviljat, och föreskref, att den öfverskjutande summan skulle tagas af besparingar. Detta förhållande, bland andra, föranledde vid 1834 års riksdag en skrifvelse från Riksdagen af det innehåll, att Riksens Ständer visserligen erkände Kongl. Maj:ts dispositionsrätt öfver besparingarna på de ordinarie anslagen, men tillika anmälde sig hafva beslutit, att dessa besparingar icke finge anvisas till något bestämdt löneanslag på stat. Då emellertid Kongl. Maj:t icke erkände Riksens Ständers rätt att ensidigt besluta en inskränkning i Kongl. Maj:ts grundlagsenliga rätt, fästade Kongl. Maj:t icke vidare afseende vid den ifrågavarande skrifvelsen, utan de stater, som hade blifvit utfärdade med anlitande af besparingar, fortforo att vara faktiskt gällande, ehuru det i vissa fall förfors så, att hvad ständerna hade beviljat gafs såsom lån, medan resten gafs under namn af arfvoden. Detta föranledde åtal inför riksrätt vid 1840 års riksdag. Riksrättens dom föll 1842 och lydde så:

Angående dispositionen af besparingarna å hufvudtitlarne i riksstaten för år 1890.

Angående dispositionen af besparingarna å hufvudtitlarne i riksstaten för år 1890. (Forts.)

»som 62 § regeringsformen förmår, att sedan statsverkets behof blifvit af statsutskottet uppgifna och af rikets ständer pröfvade, ankommer det på rikets ständer att en deremot svarande bevillning sig åtaga samt att tillika fastställa, huru särskilda summor deraf skola till särskilda ändamål användas, och dessa summor under bestämda hufvudtitlar uti riksstaten anslå; och i 64 § af samma grundlag finnes stadgadt, att såväl rikets ordinarie statsmedel och inkomster, som hvad under namn af extra ordinarie utlagor och bevillningar till statsverket af rikets ständer anslås, skola vara under Konungens disposition, att till de af rikets ständer pröfvade behof och efter den upprättade staten anordnas; i öfverensstämmelse hvarmed 30 § i riksdagsordningen innehåller, bland annat, att rikets ständers statsutskott eger efterse och granska, huru vida de gjorda eller förordnade utbetalningarna af statsmedlen icke öfverstigit beloppet af de hufvudtitlar, hvilka i rikets ständers statsreglering blifvit fastställda, samt, om, emot rikets ständers beslut, de anslagna summorna till hvarje hufvudtitel äro dragna till andra ändamål än dem, som under samma hufvudtitel höra, eller något af rikets ständer fastställt anslag är öfverskridet, anmälan derom göra i rikets ständers plena emot den embetsman, som en sådan anordning kontrasignerat; alltså och enär häraf är uppenbart, att då, å ena sidan, de af rikets ständer fastställda hufvudtitlar utgöra den gräns, inom hvilken Kongl. Maj:ts dispositionsrätt af statens medel är inskränkt, det, å den andra, är Kongl. Maj:t medgifvet att till föremål, hörande till hvarje titel, fritt disponera de på titeln uppkommande besparingar, hvilken rättighet rikets ständer uti deras underdåniga skrifvelse den 10 april 1810 angående den vid dåvarande riksdag fastställda statsreglering äfven erkänt, funno riksrättens fleste ledamöter, att hvarken det i rikets ständers af herr justitieombudsmannen åberopade skrifvelse den 6 oktober 1834, deruti Konungens dispositionsrätt öfver besparingarna jemväl medgifves, tillika framställda förbehåll, att besparingarna ej finge till bestämda lönanslag användas, ej heller den omständighet, att vissa af Kongl. Maj:t uti dess nådiga proposition om statsverkets tillstånd och behof å hufvudtitlarne upptagna summor icke blifvit af rikets ständer derå uppförda, hafva utgjort hinder att, då besparingar å hufvudtitlarne funnits, derom på sätt som skett förordna — — — —. Innehållet af ständernas skrifvelse utgjorde således icke något hinder att då besparingar funnos, på sätt skett, derom förordna, hvarför Konungens rådgifvare frikändes.

Denna dom föll 1842. Emellertid hade ständerna år 1841 beslutat den skrifvelse, hvarom i statsutskottets nu ifrågakvarande hemställan talas. Kongl. Maj:t synes nu hafva funnit skäligt att använda sin rätt så, att Kongl. Maj:t tillämpade de grunder, som ständerna i sin skrifvelse hade beslutat skola följas. Denna skrifvelse blef af de följande Riksdagarne åberopad, och Kongl. Maj:t fann fortfarande skäligt att använda sin rätt öfver besparingarna på sätt Riksdagen sålunda förklarade sig vilja, att de skulle användas. Så fortgick det till och med år 1872. Ut i de följande riksdagsbesluten till och med det af år 1884 finnes deremot icke 1841 års skrifvelse omtalad. Först år 1885 finner man seden att i riksdagsbeslutet åberopa denna skrif-

velse åter upptagen; det skedde på grund af en motion, väckt i Andra Kammaren. År 1886 återopades äfven den ifrågavarande skrifvelsen i riksdagsbeslutet, men då, såvidt jag kunnat finna, utan att någon motion derom blifvit väckt.

Med året 1887 började ett nytt förfaringssätt. Då äskade nemligen Kongl. Maj:t Riksdagens medgifvande till, att vid statsregleringen för år 1888 de i rikets ständers skrifvelse af 1841 angifna grunder i afseende å dispositioner af besparingarna å hufvudtitlarne fortfarande måtte blifva gällande. Detta medgifvande lemnades af Riksdagen. På samma sätt tillgick år 1888. Äfven i år har Kongl. Maj:t äskat samma medgifvande, och det är denna Kongl. Maj:ts framställning, som föranledt den statsutskottets hemställan, hvarom nu är fråga.

Saken står således, såvidt jag kan finna, så, att Kongl. Maj:t af Riksdagen begärt medgifvande att få använda sin rätt öfver besparingarna så, som Riksdagen förut förklarats vilja att Kongl. Maj:t skall använda den.

Jag anser mig icke i frågans närvarande skick böra framställa något yrkande. Med hänsyn till framtiden har jag emellertid ansett mig böra framhålla hvad jag nu har anfört.

Sedan öfverläggningen förklarats härmed slutad, bifölls hvad utskottet i den föreliggande punkten hemställt.

Justerades tre protokollsutdrag för detta sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 12,36 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Onsdagen den 15 Maj, e. m.

Kammaren sammanträdde kl. 7 e. m.

Anmälades och bordlades:

statsutskottets memorial n:o 84, med förslag till de återstående stadgandena i det nya reglementet för riksgäldskontoret;

bevillningsutskottets betänkande n:o 16, med förslag till den af Riksdagen fastställda bevillningssummans utgörande; samt

lagutskottets memorial n:o 57, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande utskottets utlåtande n:o 56, öfver Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen.

Upplästes och godkändes statsutskottets förslag till Riksdagens skrifvelser till Konungen:

n:o 67, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjette hufvudtitel, innefattande anslagen till kongl. civildepartementet; och

n:o 69, angående regleringen af utgifterna under riksstatens åttonde hufvudtitel, innefattande anslagen till kongl. ecklesiastikdepartementet.

Upplästes och godkändes sammansatta stats- och lagutskottets förslag till Riksdagens skrifvelse, n:o 89, till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till ordnande af döfstumundervisningen i riket.

Justerades två protokollsutdrag för detta sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 7,07 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Torsdagen den 16 Maj.

Kammaren sammanträdde kl. 12 på dagen.

Justerades protokollen för den 9 i denna månad.

Upplästes och godkändes statsutskottets förslag till Riksdagens skrivelser till Konungen:

n:o 65, angående regleringen af utgifterna under riksstatens fjerde hufvudtitel;

n:o 68, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel, innefattande anslagen till kongl. finansdepartementet;

n:o 70, angående regleringen af utgifterna under riksstatens nionde hufvudtitel;

n:o 81, med anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående ändring i villkoren för ett åt Kristianstad—Hessleholms jernvägsaktiebolag beviljadt lån;

n:o 82, i anledning af Kongl. Maj:ts propositioner angående försäljning af åtskilliga kronans jordområden i Malmö m. m.;

n:o 83, med anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående fortsättande och avslutande under år 1890 af arbetena på nya kasern-etablissemang för Svea lifgarde och andra lifgardet;

n:o 84, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående de i fråga om förvärfvande af mark för utvidgning af renbetesfjellen i Jemtlands län meddelande bestämmelser;

n:o 85, angående lindring i villkoren för ett åt Hjelmarens och Qvismarens sjösänkingsbolag af staten beviljadt lån å 2,000,000 kronor;

n:o 86, med anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående förhöjd pension vid afskedstagande för distriktschefen i sydöstra tulldistriktet F. Nisbeth;

n:o 87, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag att det aflöningsbelopp, som kan blifva tillgängligt genom två länsmans-distrikts i Vesternorrlands län sammanslagning till ett distrikt, må användas till aflönande af länsman i ett nybildadt distrikt inom samma län; äfvensom

n:o 88, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående uppförande af ett kasernetablissemang i Jemtland för en artilleridivision.

Föredrogs och företogs punktvis till afgörande statsutskottets under gårdagen bordlagda memorial n:o 84, med förslag till de återstående stadgandena i det nya reglementet för riksgäldskontoret.

1 punkten.

Utskottets hemställan bifölls.

2 punkten.

Lades till handlingarna.

Vid föredragning af bevillningsutskottets nästlidne dag bordlagda betänkande n:o 16, med förslag till den af Riksdagen fastställda bevillningssummans utgörande, biföll kammaren hvad utskottet i betänkandet hemställt.

Herr grefven och talmannen tillkännagaf, att anslag utfärdats till sammanträdets fortsättande kl. 8 e. m.

Föredrogs lagutskottets under gårdagen bordlagda memorial n:o 57, med anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut beträffande utskottets utlåtande n:o 56 öfver Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen.

Herr Biesért: Då jag vid föregående tillfälle, när det nu föreliggande förslaget föredrogs, och efter det då fattade beslutet reserverade mig, vill jag tillkännagifva, att jag ej hyser några betänkligheter vid att antaga lagen i den form den *nu* föreligger med den väsentliga förändring, densamma i följd af Andra Kammarens beslut och lagutskottets förslag undergått, utan anhåller om bifall till densamma.

Efter härmed slutad öfverläggning biföll kammaren utskottets i förevarande memorial gjorda hemställan.

Justerades fyra protokollsutdrag för detta sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 12,20 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Torsdagen den 16 Maj, e. m.

Kammaren sammanträdde kl. 8 e. m.

Anmäldes och bordlades statsutskottets memorial:
n:o 85, angående öfverlemnande till Kongl. Maj:t af det nya
reglementet för riksgäldskontoret; och
n:o 86, angående den nya riksstaten.

Upplästes och godkändes:
bevillningsutskottets förslag till Riksdagens skrifvelse, n:o 90,
till Konungen, angående bevilning af fast egendom samt af inkomst;
äfvensom
lagutskottets förslag till Riksdagens skrifvelse, n:o 91, till
Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till
lag angående ändrad lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen.

Justerades två protokollsutdrag för detta sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 8,07 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Fredagen den 17 Maj.

Kammaren sammanträdde kl. 2 e. m.

Justerades protokollet för den 10 i denna månad.

Vid föredragning af statsutskottets nedannämnda, under gårdagen bordlagda memorial:

- n:o 85, angående öfverlemnande till Kongl. Maj:t af det nya reglementet för riksgäldskontoret; och
 - n:o 86, angående den nya riksstaten;
- biföll kammaren hvad utskottet i dessa memorial hemställt.
-

Upplästes och godkändes statsutskottets förslag till Riksdagens skrivelser till Konungen:

- n:o 92, angående de i 63 § regeringsformen föreskrifna kreditivsummor;
 - n:o 93, angående beräkningen af statsverkets inkomster;
 - n:o 94, angående statsbidrag för ny reglering af Umeå stad i följd af den staden år 1888 öfvergångna brand; och
 - n:o 95, angående statsregleringen för år 1890 och sättet för anvisande af vissa anslagsbelopp.
-

Upplästes och godkändes Riksdagens kanslis förslag dels till Riksdagens skriftelse, n:o 98, till Konungen angående undersökning beträffande de å kronojord inom Norrbotten befintliga apatitlager m. m.;

- dels ock till paragrafer i riksdagsbeslutet:
- n:o 30, angående hvilande grundlagsändringsförslag;
 - n:is 31 och 32, angående statsregleringen;
 - n:o 33, angående kreditivsummorna;
 - n:o 34, angående disposition af besparingarna å hufvudtitlarne;
 - n:o 35, angående beräkningen af riksgäldskontorets utgifter och inkomster;
 - n:o 36, angående ecklesiastik boställsordning;
 - n:o 37, angående skyldighet för staten att i vissa fall bekosta hemförskaffning af svenskt fartygs befälhafvare och manskap;

- n:o 38, angående skyldighet för enskilde att fullgöra requisitioner för krigsbehof samt att till krigsbruk afstå hästar och fordon;
n:o 39, angående böter för svarandeparts uteblifvande från under rätt i vissa brottmål;
n:o 40, angående behörighet för svensk domstol att upptaga vissa mål mot utländsk man;
n:o 41, angående bevillning af fast egendom samt af inkomst;
n:o 42, angående ändrad lydelse af 10 kap. 14 § strafflagen;
n:o 43, angående arbetena å stambanan norr om Sollefteå;
n:o 44, angående reglemente för riksbankens styrelse och förvaltning;
n:o 45, angående tullbevillningen; samt
n:o 46, angående visst anstånd för Karlshamns spritförädlingsaktiebolag med erläggande af tullafgift för det i bolagets fabrik inneliggande brännvin.
-

Upplästes och godkändes statsutskottets förslag till Riksdagens skrifvelser till Konungen:

- n:o 96, angående upprättadt nytt reglemente för riksgäldskontoret; och
n:o 97, med ny riksstat.
-

Justerades tre protokollsutdrag för detta sammanträde.

Tillkännagafs, att Kongl. Maj:t lätit genom offentligt anslag bjuda och kalla Riksdagens samtliga ledamöter att lördagen den 18 innevarande månad, efter förrättad gudstjenst, sig å rikssalen infinna, för att enligt 36 § riksdagsordningen af Kongl. Maj:t i nåder hemförlofvas.

Kammaren åtskildes kl. 2,22 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Lördagen den 18 Maj.

Kammaren sammanträdde kl. 10,30 f. m.

Upplästes och godkändes Riksdagens kanslis förslag till paragrafer i riksdagsbeslutet:

n:o 47, angående rätt för kronan att å viss kronojord tillgodonjuta den i 3 kap. grufvestadgan omförmälda jordegareandel;

n:o 48, angående statsregleringen; samt

n:o 49, angående åtskilliga på grund af § 89 regeringsformen väckta frågor.

Justerades ett protokollsutdrag för detta sammanträde äfvensom protokollet för den 11 i denna månad.

Herr greffen och talmannen samt kammarens ledamöter afgingo kl. 10,45 f. m. till storkyrkan, der riksdagspredikan hölls af predikanten vid frimurarebarnhuset C. Lindström. Efter gudstjenstens slut begaf kammaren sig till rikssalen, der jemväl Andra Kammaren infann sig. Sedan herr statsrådet och chefen för civildepartementet von Krusenstjerna uppläst Kongl. Maj:ts nådiga förordnande för hans excellens herr statsministern friherre Bildt att å Kongl. Maj:ts vägnar avsluta riksdagen, samt herrar talmännen, hvar för sig, framfört kamrarnes undersåtliga välönskningar, och riksdagsbeslutet blifvit af herr statsrådet och chefen för civildepartementet uppläst, förklarade, å Kongl. Maj:ts vägnar, hans excellens herr statsministern 1889 års lagtima riksdag vara avslutad.

Efter det kammarens ledamöter återkommit till samlingsrummet och der intagit sina platser, uppstod grefve Lagerbjelke från talmansstolen och yttrade:

Då vi nu gå att åtskiljas, är det för visso en för oss alla gemensam från upprigtigt hjerta utgången önskan, att fäderneslandets sanna båtnad må blifva en följd af de beslut, denna riksdag fattat. Mätte äfven lycka och välgång möta eder alla, mine herrar, i edra hem

och vid eder verksamhet. Slutligen må det vara mig tillätet att för den vänskap och det förtroende, som här kommit mig till del, fram-bära en vördnadsfull tacksägelse, jemte en lika vördsam önskan att i ett vänligt minne få hos eder vara bibehållen.

Detta tal besvarades af herr Reuterswärd i följande ordalag: Högvälborne herr grefve! På samma gång jag ber att å Första Kammarens vägnar få hembära till eder, herr grefve, vår tacksamhet för de vänliga afskedsord herr grefven nyss uttalade, anhåller jag att få fram-bära kammarens synnerliga vördnad och tacksamhet för det utmärkta sätt, hvarpå ni, herr grefve, icke allenast under denna utan äfven under många föregående riksdagar ledt kammarens för handlingar.

Sannolikt önskar ni, herr grefve, liksom vi alla nu få återgå till mera lugna sysselsättningar än den, som på senaste tiden tagit våra krafter i anspråk.

Ni kan nu, herr grefve, sedan ni lemnat embetsmannabanan, med lugn se tiden an och med förtröstan och stolthet se tillbaka på den tid som farit, efter att under en lång lefnad hafva verkat så mycket för fosterlandets väl.

Mätte den tid, som nu stundar, blifva för eder en tid af lugn och frid, och mätte ni hemta styrka och krafter för att, såsom vi hoppas, vid kommande riksdag få träda i spetsen för Första Kam-maren, ty vi känna oss alla så trygga under herr grefvens ord-förändskap, väl vetande, att ni, herr grefve, är en trogen väktare af sanning och rätt och våra grundlagars helighållande!

Tack, herr grefve, för god vakt! Gud välsigne eder!

Kammarens ledamöter åtskildes kl. 12,15 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.